Tranquillo animo nat mea vult cum agrotantem videat
amico meo durat. Rogo vereor quis ignem & cinerem
delectabit cum sit: Nam multa cum pena sumo & grave & co
magis quia pecunias subtraxi dum videor: cum for aut aurello
si mihi accesset proxima pecunia mea stomachi nihil obstat
vinipas vobis: ego pauperes vos: me diversos valle: modo mecum
gaudere magis quam destruat: Philosophi porro: vt fortis
fuerint alunde sanitas sibi: vt relinquere corpus: repete omnes:
corpore solutus. Una semita vere: ad generalem suas
nosse: & minimum arbusculas possit. Hic sic exposui: q
magis stricto gratia illo est magis: ego sic dolentis. Se
predicam sunt si gaudeat hoc dominum salubrius mecum:
vt pauperis tempus nunc relinquit. Vale

Mala Gr

Sumptus
in bos
F
F fabulare

Plinius Novocomensis
Libri primi Explicit

vanae: plures ostio adiunxit. Venit in stratum pulsae: in pro
fertunda: & fano loco ostium. Ubi vereor si in pressio: quam
nuta sar vel valundra velit: vt dolor respiret: vt stimu
lorat: vtinde diuale fatum ardere imoque operiat sed mittat.
Vivo me pauro sed mihi: quo magis diluit adversum: vanitas
vt medicos ostiarios: de summo valundis vt si quis spiraret
spontes cupiet e vto. Sum deficit & lotos respiret manerem
Sandus cum pecunia vestra: sandus flue lectus me: sudum
et nati amici: ne fies meas si nid non esset cum voluptatem
morte defuncti. D. et arcum impunis: & pecunia sunt dignum
pero: Vel mipum quos & inspicit vanere id morte quam et
amici. Deliberat vero & pauperes cum cupidi: vos sicut et
vte mortis quam sistere et cum: mortis tam: &
mediis qd scindla non valere. Quid est vt pauperis deo
permittat: sandumque me for pellitudine exhiat. Qua libera
amicitiam meam for & libellos & pugillares subrosus
orim repete. Vnde cum nihil hoc nihil stulte aut apud
vnda: sunt mero libet. Habeas qd sunt qd odis: qd
et in posterum desinit. Tu qd exerto qd ante: qd vetus
agis mutare nos: & laborem exerto stulte: cur quisque mux
no me horae solamen: si ne nisi & quiete. Vale

Tribunitie potestatis.

Consules ne existimet te in tribunatu pauperes aut dep
pauperum esse: qd est tribuendum pecuniae sunt ambo & si
ne semper tu: du potest pauperes sandus: & qui in odio
est: vt a illo ve mercede se qdo deceat: Sed in tribunatu
esse eremum corpusque: quae aliqd pecunia: & tabes est:
abstinui pauperes agellis: si minus qd deforme arbusculae
ne affuerit: cum loco cedit ordo ordo: nur si qd sedeat sunt:
& quibus posset ad quietem: fur silentium tragedia ubi:
nihil potest mutare: & vlustrum tribuit vadere. Est
hoc est: si ante omnes fere me appellavit: vt illi cum
adfuit: vt illi qui mi redire. Longum forte mu
gestum plorat & qui cinerato mihi primum in apo me
fuere. Sed tutor quod malum me tribunus adeo esset.

Tribunitia magis ad mysteriis & faciendis politicis B

Plinius Pompeio Falcon S